

Modře označené štítky znamenají, že není zaplacené předplatné! Předplatné na jeden rok je 38,10+ 1,90 (GST) = 40 kan. dolarů Cena 1.62 + 0.08 (GST) = 1.70 dolaru.	Agreement # 40005374/ Registration # 09089	Telefon: 416/530-4222 647/728-0654
	Datum, dokdy jsou noviny předplaceny, je v pravém horním rohu štítku! ISSN 1186-9283 (Print) ISSN 1923-1784 (Online)	J Time Committed Á délai convenu

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 12.

(461.)

Vol. 20.

Thursday,

June 24,

2010

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

Vzhůru do druhého desetiletí jednadvacátého století

Pokud bych hledal povolební titulky pro bulvární noviny, tak by mohly znít takto: *Povolební soubor Řecko-Rumunsko pokračuje; V poločase vedou Rumuni 3:0 nebo Za poslední rok se snížil český dluh o 1,59 miliardy kanadských dolarů, což odpovídá 31,8 miliardám českých korun. Ministr Janota je kandidátem na Nobelovu cenu za ekonomiku.*

Řecký strašák obchází Evropou nebo přesněji řečeno Visegradskou čtyřkou. Po triumfu maďarské pravice, který vyděsil civilizovaný svět a okamžitě vyhroutil vztahy mezi Slovenskem a Maďarskem, slavilo vítězství i seskupení, které se označuje jako pravicové v Čechách. Výrazně to proklamují dvě strany, ODS a TOP 09. Věci veřejné k nim přisedly jako třetí partner k mariáši, zatímco soc. demokrati spolu s komunisty budou hrát betla. O čtrnáct dní později se scénář opakoval na Slovensku, kde místo favorizovaného Roberta Fica bude pravděpodobně sestavovat vládu Iveta Radičová z SDKÚ-DS, socioložka, která rozhodně nevypadá jako pravicový fanatik a sympaticky zmínila ve svém povolebním projevu jiné hodnoty než ekonomiku. K jejímu snad jedinému politickému prohřešku patří, když se 23. dubna 2009 vzdala mandátu, protože neoprávněně hlasovala za svou kolegyni Tatianu Rosovou. Je vdovou, jejím manželem byl humorista Stano Radič, takže doufejme, že zdědila i smysl pro legraci, což politikům od dob Miloše Zemana, či přesněji řečeno od časů Jana Masaryka chybí. Václav Klaus je tedy spokojen, konečně jde zase o peníze. Strany, které stavěly na jiných hodnotách jako zelení (které pan prezident pokládá za extremisty) a lidovci propadly. I to se stává a není to žádná tragédie. Na rozdíl od jepičího života ODA, DEU či US se dá předpokládat jejich reinkarnace. Z politiky po Topolánkovi zmizely - a doufejme, že definitivně - tváře Ivana Langra, který do policie pod pravicovou nálepkou přivedl staré struktury, Jiřího Paroubka, jenž soudil kde koho, ale na soudy zásadně nechočil a snad i pražského primátora Pavla Béma.

Strašidlo Řecka tedy slavilo úspěch. Řecký dluh je ale čtrnáctkrát větší než český a český dluh je sedmkrát nižší než kanadský. Hlavně Miroslav Kalousek, ale i Karel Schwarzenberg strašili tím, jak roste státní dluh. Jako předvolební trik poslali občanům složenku na 121 000 Kč a s paní z Vrčeně na Nepomucku to seklo, až skončila v rukou psychiatrů. Kalousek se bránil, že on za nic nemůže, že to politici, kteří zadlužili stát. Při tom jeho státní zakázky se staly opakujícím se folklórem. Státní dluh, ať je jakýkoliv, není dobrý. Od roku 1811, kdy byl v Rakousku naposledy státní bankrot byla u nás tradice vyrovnaného rozpočtu, která trvala až do konce 20. století.

A státní dluh, jak jsme slyšeli před volbami, snad každých pět minut, roste a roste a roste. Ale roste skutečně? To je otázkou. Pokud ho vyčíslíme v korunách tak ano, pokud bychom si k tomu vzali jinou měnu, dostaneme jiná čísla. V přepočtu na kanadský dolar byl český dluh v červnu 2009 67,91 miliardy dolarů (kanadský 430,2 - Kanada má čtyřnásobnou populaci) v červnu 2010 to bylo pouhých 66,32 dolarů. Čili dluh v kanadské měně byl o 1,6 miliardy dolarů nižší. Kde hledat příčinu? Během Janotova hospodaření došlo k neuvěřitelné inflaci. Znamená to, že pokud má nějaký Kanadčan v ČR majetek v hodnotě jednoho milionu korun, přišel asi o 200 tisíc korun. O inflaci však nepadlo v předvolebním klání ani slovo.

Politici s oblibou hovoří o zadlužování dětí. A opět je tu otázka, jestli zadlužíme děti skutečně tím, že jejich rodiče na ně dostanou příplatek, že budou na ně mít čas až do čtyřech let a že nebudou muset již v dětství do studeného odchovu do jeslí. Copak se dá všechno vyčíslit jen v kotletách a pneumatikách?

Velký boj se svedl o třicetikorunové poplatky u lékaře. Hlavně David Rath s Paroubkem tloukli na buben. Přestože se jedná skutečně o cenu zhruba jednoho lístku na tramvaj a je to suma symbolická, je to jedno z nesmyslných opatření, kterým mocní ukazují, že mají vládu pevně v rukách. Motivace návštěvy u lékaře by neměla záviset na třiceti korunách, ale na tom, jestli se člověk cítí nemocen nebo ne. Třicetikorunové opatření odstraší pouze ty, kteří těch 30 Kč nemají, nikoliv hypochondry a simulanty a pokud navštěvují lékaře kvůli neschopence, pak je něco špatného v systému, kdy zaměstnavatel potřebuje bumážku a doktor je tu od toho, aby tuto nemakačkovskou legitimaci vystavoval.

Některá opatření jsou však skutečně jako z dílny českého génia Járy Cimrmana. Minulou středu vysílal ČRO 1 - Radiožurnál besedu o zavedení školného s podtitulkem *Jak to udělat, aby se vlk nažral a koza zůstala celá.* I zde se našlo řešení: Školné bude, ale odložené. Studenti ho budou platit, až již nebudou studenty, ale budou starými fotry a jejich příjem bude nadprůměrný. Vlastně je to jakási daň za inteligenci a vzdělání. V budoucnu tedy dostane jakési daňové prázdniny ten, kdo bude nevzdělaný, ale bude vydělávat prachy: vextlák, číšník, taxikář, pohřebák... Nebylo by jednodušší udělat progresivní zdanění, z kterého by se platilo školné? Další perličkou je, že školy si budou stanovovat výšku školného, takže studenti budou mít zájem o méně kvalitní školy, kde

Královna přišla z východního Slovenska

Adriana Kamenická se stala první Miss Czech and Slovak Kanada. Podrobnosti o volbě královny krásy na straně 7.

bude nižší školné (výjimkou budou Plzeňská práva, která jsou již dnes pověstná svým vysokým standartem za minimální poplatky, jak o tom svědčí skutečnost, že je absolvovala řada předních politiků).

V rámci utahování opasků se udělá i důchodová reforma, takže pokud nějaký stařeček ještě trochu poleze, tak ho budeme nutit, aby makal a zaměstnavatelé ho zaměstnají za minimální mzdu, zatímco lidi v produktivním věku budou hledat práci. Všichni tedy budou pracovně motivováni a o to tady jde. Mohli by být motivováni jinak. Pod motivaci se dá schovat téměř vše. Když v Brně začali dávat nespoteřované jídlo z hotelů bezdomovcům, zeptali se jednoho pražského radního, jestli by nechtěli udělat něco podobného. Odpověděl zcela vážně, že ne, protože potraviny zadarmo bezdomovce demotivují. Měl pravdu, při nedávné návštěvě Prahy jsem viděl motivované bezdomovce, jak se přehrabují v popelnici. Motivace pro tuto bohužel činnost by tak mohla zmizet. Vítězství tzv. pravice tedy neznamená vždy vítězství zdravého rozumu ani vítězství rozpočtové zodpovědnosti. Státní dluh nadále poroste spolu s inflací. Otázkou je, na co politici položí důraz a nezapomeňme, že kromě Řecka jsme tu měli několikrát odstrašující příklad z Balkánu. Jedním z nich byl před dvaceti léty Nicolae Ceaușescu, kterému se podařilo splatit desetimiliardový státní dluh za cenu přidělového systému, lhaní o počasí, a šetření za každou cenu. Vypráví se, že v tu dobu bylo tvrdým platidlem v Rumunsku, za které se dalo všechno sehnat, krabička amerických cigaret. Dodejme jen, že jediné akcie, které v poslední době stouply byly cenné papíry koncernu Philip Morris.

Aleš Březina - opět již v Torontu
